

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4072/2020
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Миладиновић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Крагујевцу, ради накнаде материјалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 119/20 од 20.05.2020. године, у седници већа од 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 119/20 од 20.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину Прр1 23/19 од 04.02.2020. године усвојен је тужбени захтев на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року и обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 119/20 од 20.05.2020. године преиначена је првостепена пресуда у односу на законску затезну камату на досуђени износ на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року.

Против правнонасажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Према одредбама члана 28. ЗПП за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одлуке о камати. Камата не чини главни захтев већ представља споредно потраживање и не узима се у обзир

приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па је Врховни касациони суд установио да ревизија није дозвољена.

Без обзира на то што је одлука преиначена, у ком случају би по измењеном члану 403. ставу 2. тачки 2) ЗПП ревизија увек била дозвољена, у овој парници ревизија није дозвољена јер из цитиране законске одредбе произлази да се камата, као споредно потраживање, не узима у обзир приликом утврђивања права на изјављивање ревизије, па специјално правило искључује примену општих правила.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић